

Kitabın Adı: Bilmiş Fare Tuna

Yazan: Tülin Kozikođlu

Resimleyen: Sedat Girgin

Yayınevi: Redhouse Kidz

Hazırlayan: Őule Peker

Merhaba! Benim adım Leyla.

Size bir hikaye anlatacađım,

Beęenirseniz ne ala!

Etrafımda bunca hayvanı görününce,

Hepsini ben toplayıp getirdim sanmayın!

Her birinin burada olması tesadüf eseri:

Sinek pencereyi açık unuttuđum bir gün uçuverdi içeri.

Örümcek ise bir sabah yedide bacadan aŐađı indi.

Kedi yılıŐa yılıŐa içeri girdi yağmurlu bir günde.

Köpeđi kimbilir kim bırakmıŐ arka baheme.

KuŐu kardeŐim hediye etti, balığı ise uzaklardan bir kuzen.

Fare, kurbađa, kirpi... kurtulamadım gitti.

Tümünü besliyorum mecburen.

Kolay mı sandınız bunca hayvanla aynı evde yaŐamayı?

Hele benim gibi yaŐınız olduysa seksen altı!

Onları beslemek, yıkamak ve uyutmak iÇin kolay tarafı.

En zoru tuhaf kiŐilikleriyle uđraŐmak.

Ne de olsa her birinin huyu suyu farklı.

Mesela farem Tuna; bir bilseniz ne kadar da bilmiş!

“Bilmiş fare mi olurmuŐ?” demeyin.

Vallahi de bilmiş, billahi de bilmiş!

İnanmazsanız anlatacağım hikayeye kulak verin.

Ne zaman bir iş gelse evdekilerden birinin başına

Bilmişlik taslar bizim Tuna. Mesela...

Kuş Sema korktuğunda,

Tuna bilmiş bilmiş bakıp şöyle der:

“Korkak olman çok aptalca!

Böyle korkarsan kendi gölgenden bile,

Hiç eğlenceli bir hayat olmaz seninkisi ona göre.

Çabucak kurtulmalısın bu huyundan.

Bak bana, nasıl da cesurum her zaman!”

Kedi Dila ağladığında,

Tuna bilmiş bilmiş bakıp şöyle der:

“Mutsuz olman çok aptalca!

Böyle mızızlanıp durursan,

Kimsecikler kalmaz etrafında inan.

Çabucak kurtulmalısın bu huyundan.

Bak bana, nasıl da mutluyum her zaman!”

Örümcek Rıza kızdığına,

Tuna bilmiş bilmiş bakıp şöyle der:

“Öfkeli olman çok aptalca!

Sinirlenecek ne var sanki?

Öfkene hakim olmak ne kadar zor olabilir ki?

Çabucak kurtulmalısın bu huyundan.

Bak bana, nasıl da sakinim her zaman!

Köpek Kaya utandığında,

Tuna bilmiş bilmiş bakıp şöyle der:

“Utangaç olman çok aptalca!

Çok komik görünüyorsun öyle utanıp sıkılınca,

Suratın kıpkırmızı kızarınca.

Çabucak kurtulmalısın bu huyundan.
Bak bana, nasıl da rahatım her zaman!”

Korkma! Üzülme! Kızma! Utanma!
Söylemesi kolay, yapması ne zor oysa.
Korkmak, üzölmek, kızmak, utanmak...
Tüm bunlar hepimizin başına gelmez mi zaman zaman?
Tuna, esas senin bunları aptalca bulman ne tuhaf!

Baktılar Tuna hiç anlayış göstermiyor,
Arkadaşlarının duygularını hiç sayıyor.
“Tuna’ya gününü göstermek lazım,” dediler,
Ona bir oyun oynamaya karar verdiler.
Tuna uyurken kuyruğunu yavaşça tutup
Bir parça peynirin deliklerinden dikkatlice geçirdiler.
Şimdi artık tek gereken birkaç renk boya.
Aman dikkat, sakın uyanmasın Tuna!

Tuna uyanınca çıktı karşısına bir yılan.
Tabii ki ödü koıtu korkudan.
Aman Tuna, ne yapmalı?
Arkana bile bakmadan kaçmalı.
Ya yerin yedi kat altına
Ya da göğün yedi kat üstüne saklanmalı!

Tam tabanları yağlayıp uzaklaşacaktı ki
Yılanın minnacık olduğunu fark etti.
“Pek de küçükmüş bu komik kafa,
Bir peynir kurdudur olsa olsa!”
Diye düşünerek açtı ağzını,
Küçük kurdu bir lokmada yutmaya kalkıştı.

Peynir kurdunu dişlediği anda Tuna,
Bastı çılgığı, gözyaşları akmaya başladı.
Kimin aklına gelirdi bu kadar bilmiş bir farenin
Yanlışlıkla kendi kuyruğunu ısıracağı!

Arkadaşlarının kahkahalarını duyunca
Kandırıldığını anladı.
Ona oynanan oyuna aman ne kızdı!
Sinirden başladı titremeye,
Dur Tuna, bu öfke niye?!

“Gördün mü Tuna?” dedi Kaya.
“Sen de korkup kaçtın,
Üzülüp ağladın,
Seni kandırdığımız için
Bize nasıl da kızdın!”

Tuna dersini almış,
O güne dek bilmişlik tasladığı için çok utanmıştı.
“Söz bir daha duygularınızı küçümsemeyeceğim.
Gördüm ki ben de aynı duruma düşebilirim.
Ayrıca bundan sonra sizlerle alay eden biri çıkarsa
Ben bilirim ne yapacağımı ona!”